

第 6 期
2019-12

黄 河 *Flava Rivero*

Duonjara Revuo

Ginko

La Antikva Urbo

世译《聊斋》，一部生命史诗

读世界语《第一书》有感

书籍节

河南世界语者联盟
Henana Esperantista Grupo

目 录 Enhavo

3	Ginko	Guo Moro
6	La Antikva Urbo	Lusin
8	Kapti Vulpon	trad. Guozhu
9	Instruisito R	Wang Tianyi
11	Mia Esperanta Vojo	Chen Yinhua
13	Por Komencantoj	Li Weilun
16	Koko kaj Kokino iris bani (3)	Vilho Setälä
18	Nebakita biskvit-frukta kuko	Mutusen
19	高举绿星旗帜 继续努力奋进	孔雷
21	世译《聊斋》,一部生命史诗	Harpina
23	读世界语《第一书》有感	李忠民
26	书籍节	绿川英子
27	鸛鵒天·新乡市太阳村授课有感	王宝生
28	河南世界语运动纪事(续)	
32	世运短波	

福建陈浙闽先生向世界语工作室捐赠 50 元, 以支持世界语图书的出版工作, 在此谨向他表示由衷地感谢!

世界语工作室

黄河
Flava Rivero

半年刊

2019 年第 2 期 总第 6 期

编辑:《黄河》编辑部

主编: 张雪松

出版: 世界语工作室

邮箱: redakcio@126.com

网址: <http://flavarivero.top>

Ginko, mi sopiras vin, mi ne scias kial vi nomiĝas Avo-nepa Arbo. Sed ordinaruloj nomas vin Blanka Frukto, tio estas facile komprenita.

Mi scias, ke viaj trajtoj montriĝas ne nur pro tio, ke viaj fruktoj similas al abrikotoj, la ŝeloj blankas kiel arĝento, la kernoj estas nutrriĉaj. Komprenite tio jam sufiĉe montras viajn trajtojn.

Sed ordinaruloj ne scias ke vi estas la plej antikva evoluinto el floraj plantoj. Viaj poleno kaj ovolo havas karakteron similan al besto. Vi estas raraĵo tute konservita de homo.

La naturo ne permesis vian ekzistadon, sed vi ankoraŭ alte staras kaj kantas triumfan kanton de l'homa mondo en la ĉielo.

Vi la orienta sanktulo, vi la viva monumento de ĉina humana kulturo, ordinaruloj ŝajne ne scias ke vi devenas nur de Ĉinio.

Mi vizitis Japanion, kie troviĝas ankaŭ vi, sed vi estas ĉina elmigrinto en Japanio. Vi transloĝis en Japanion tiel longe ĉirkaŭ same kiel ĉina kulturo en tiu landon.

Vi ja nomiĝindas nacia arbo de Ĉinio. Mi vin ŝtatas, mi vin ŝatas aparte!

Mi aparte ŝatas vin ne pro tio, ke vi estas ĉina specialaĵo, sed pro via belo, via vero kaj via bono.

Kia rekta estas via trunko, kiaj prosperaj estas viaj vergoj, kiaj verdaj, puraj kaj deligataj estas viaj folioj ventumilformaj!

En somero, por kiom da temploj vi surmetas nubĉapojn, kaj por kiom da plenlaborantaj popoloj vi subtenas malvarmetan baldakenon.

La platano havas vian rektecon, sed sen vian fortikecon.

La blanka poplo havas vian denskreskadon kun verdec, sed sen vian seriozecon.

La milda vento vin ĉarmigos, kaj birdoj ofte venas kanti por vi. Dioj, se estus dioj, mi kredas ke ili renkontiĝos sub vi, kiam la luno verŝas lumon sur la ĉielo.

Mortinte papilioj venas la aŭtuno, viaj verdaj folioj fariĝos orkoloraj, kaj ŝvebos kiel papilioj ĉien en la ĝardeno.

Ĉu vi ne estas lerta magiisto? Sed nenia ĉarlataneco abomeninda troviĝas ĉe vi.

Kiam vi sinliberigis de ĉio, kaj la dika trunko alte staris en la ĉielon, vi neniam retroiris pro malvarmaj vento, prujno eĉ neĝo.

Kiel osteca kaj senbrideca vi aspektas! ŝajnas ke ne plu naskiĝis alia eminenta bonzo kiel vi de post la kreo de budhismo.

Vi havas neniom alplaĉan pozon, tamen vi ne trivialiĝas; via virto disvastiĝas kiel muziko en diversajn lokojn, tamen vi ne fieras; verŝajne via nomo estas “superordinaro”, vi super kuŝas sur arboj kaj herboj, vi

super kuŝas sur ĉio, tamen vi ne kaŝiĝas.

Ĉu via frukto ne estas nutra al homo? Ĉu via ligno ne estas fortika ilaro? Eĉ ĉu viaj falitaj folioj ankaŭ ne estas plej bonaj bruligaĵoj?

Sed mi vere iom strangas pro tio, ke ĉinoj ŝajne vin tute forgesas de longe eĉ preskaŭ de antikeveco.

Mi ne trovis vian nomon en ĉinaj klasikaĵoj; mi malpli legis pemojn de ĉinaj poetoj prikantaj al vi, kaj ankaŭ malpli vidis pentraĵojn pri vi de ĉinaj pentristoj.

Kial estas tiel? Vi estas devena pratempa atestanto de ĉina kulturo, kaj vi ankaŭ strangas pri tio, ĉu?

Ginko, vin forgesas ĉinoj, kiuj kvankam manĝas viajn blankajn fruktojn kaj ankaŭ ŝatas manĝi la fruktojn, sed oni vere vin forgesas.

Ja estas sensciuloj en la mondo, sed tia kazo, kia oni vin forgesas tiel vaste kaj longe neniam okazis.

Ĉu Chongqing ne estas la plej bona urbo? Sed tie mi malofte vidas vin. Kial ĉie estas robinioj sur la stratoj, kaj eŭkaliptoj en la parkoj?

Kiel mi sopiras vin, ginko! Mi esperas ke vi ne forgesu Ĉinion.

La afero estas iom danĝera, mi maltrankviliĝas pri via subkaŝiĝo el ĉina tero pro ia ne-ĝojo.

Tiam en ĉina ĉielo ni ĉiam ne povus aŭdi vian gajan prikanto al la vivo.

Ginko, mi vere esperas, ke ĉinoj iam admiru vin por tio, ke ili povus manĝi pli viajn blankajn fruktojn.

[elĉinigis **Deodaro**]

Ĉu vi opinias ke tie estas ebenejo? Ne. Fakte tie estas sabla monto, en kiu estas antikva urbo. Antaŭlonge loĝis tri homoj en la antikva urbo.

La antikva urbo estis ne granda, sed alta. Ĝi havis nur unu pordon, kiu estis kluzo.

Kiel ondo la densa griza nebulo ruliĝis kun flava sablo.

La junulo diris: “Venas sablo, ni ne plu povos vivi ĉi tie. Tuj foriiru, mia infano!”

La maljunulo diris: “Stultaĵon vi diris, tio ĉi ne gravas.”

Tiel pasis tri jaroj kaj dek du monatoj plus ok tagoj.

La junuloj diris: “Pli kaj pli altiĝas la sablo, ni ne plu povos vivi ĉi tie. Tuj foriru, mia infano!”

La maljunulo diris: “Stultaĵon vi diris, tio ĉi ne gravas.”

La junulo volas levi la kluzpordon, sed kiu peziĝas, ĉar sur ĝi kolektiĝis multe da sablo.

Finfine la junulo levis la kluzpordon per sia tuta forto, kaj ĝin subportis per siaj manoj kaj piedoj, tamen la kluzpordo ankoraŭ ne levis je du ĉi-on.

La junulo puŝis la infanon eliri kaj diris: “Tuj foriru!”

La maljunulo trenis la infanon revenen kaj diris: “Tio ĉi ne gravas!”

La junuloj kriis, “Tuj foriru! Tio ĉi jam estas en fakto, ne en teorio!”

Malhele griza nenulo kiel ondo ruliĝis antaŭen kun flava sablo...

Kaj sekvan okazon mi ne scias.

Se vi volas scii, vi povus elfosi la sablomonton por esplori la antikvan urbon. Probable estus kadavro sub la kluzpordo, kaj interne de la kluzpordo estus unu aŭ du?

古城

鲁迅

你以为那边是一片平地么？不是的。其实是一座沙山，沙山里面是一座古城。这古城里，从前一直住着三个人。

古城不很大，却很高。只有一个门，门是一个闸。

青铅色的浓雾，卷着黄沙，波涛一般的走。

少年说，“沙来了。活不成了。孩子快逃罢。”

老头子说，“胡说，没有的事。”

这样的过了三年和十二个月另八天。

少年说，“沙积高了，活不成了。孩子快逃罢。”

老头子说，“胡说，没有的事。”

少年想开闸，可是太重了。因为上面积了许多沙了。

少年拚了死命，终于举起闸，用手脚都支着，但总不到二尺高。

少年挤那孩子出去说，“快走罢！”

老头子拖那孩子回来说，“没有的事！”

少年说，“快走罢！这不是理论，已经是事实了！”

青铅色的浓雾，卷着黄沙，波涛一般的走。

以后的事，我并不知道了。

你想知道，可以掀开沙山，看看古城。闸门下许有一个死尸。闸门里是两个还是一个？

——原载《国民公报》“新文艺”栏，1919年8月20日

Kapti Vulpon

Pu Songling

Maljuna sinjoro Sun, la onklo de mia boparenco Sun Qingfu, estis ĉiam brava. Iufoje kiam li kuŝis tage por ripozi, verŝajne io ascendis lian liton kaj li eksentis sin ŝanceliĝema kvazaŭ ŝvebante en nuboj. Li pensis: ĉu venus ĝeni min la vulpospirito? Subrigardante li vidis, ke alvenis io simila al kato, kun flavaj haroj kaj verda buŝo, kiu rampis de lia piedo malrapide kvazaŭ timis vek

la maljunulon. Fine ĝi surrampis lian korpon. Kiam ĝi tuŝis lian piedon, la piedo ekatrofiigis. Kiam ĝi tuŝis lian membron, la membro ekmoliĝis. Kiam ĝi tuŝis lian ventron, la malljunulo subite leviĝis, kaptis kaj firme tenis ĝin je la kolo. La vulpo abrupte ekkriis, sed ne povis sin liberigi.

Sinjoro Sun tuj alvokis sian edzinon, por ke ŝi ligu per rubando la talion de la vulpo. Tenante la du randojn de la rubando, sinjoro Sun diris ridante: “Oni diris, ke vi estas tre ŝanĝema. Nun mi fikese rigardu al vi kaj vidu kiel vi ŝanĝiĝos?” Apenaŭ li diris tion, la vulpo subite malgrandigis sian ventron tiel maldika kiel tubo kaj preskaŭ forglitis. Konsternite sinjoro Sun penis forte ligi ĝin, sed la vulpo ĉifoje pligrandigis sian ventron tiom dika eĉ pli ol trabo kaj faris tiom malmola ke li ne povis subpremi. Kiam lia premo iom malsterĉiĝis, ĝi refoje malgrandigis sin. Timante ĝian eskapon, sinjoro Sun urĝe petis, ke lia edzino tuj mortigu ĝin, sed en hasteco la edzino ne sciis, kie forlasis la tranĉilon kaj serĉis ĉirkaŭrigardante. Sinjoro Sun per sia rigardo maldekstren signis la lokon de la tranĉilo. Sed kiam li returnis sian kapon, li trovis en sia mano nur rubandon kvazaŭ ringon sen vulpo.

(el *La Strangaĵoj de Liaozhai* trad. **Guozhu**)

Instruisto Ro

Wang Tianyi

Li atingis kunvenejon ne tre frue, kalkulinte ĉirkaŭ tridek minutoj antaŭ ol okazi la oficiala malfermo de la kunveno. Li opinias, ke li estas instruisto aŭ instruinto de malnovaj lernintoj, kiuj aŭskultis lian lecionon de Esperanto nepagitan antaŭ ol kelkdek jaroj, kiam okazis varma lernado de Esperanto en Ĉinio. Laŭ lia memoro la varma lernado daŭris kelkajn jarojn, kaj li partoprenis la varman lernadon apenaŭ duonjaron, ĉar li devis forlasi kaŭze de vespera instruado pagita de mezlernantoj, kiuj preparis sin por viziti la altlernejon. Malgraŭ tio la mallonga instruado donis al li agrablan impreson.

“Saluton, instruisto Ro! Varman bonvenon al nia kunveno!” tre ĝoje aperis lia lernantino Gaja, kiam li nehaste atingis la pordon de la kunvenejo. Sekve, Gaja intime kondukis lin kiel gravan gaston eniri la kunvenejon.

“Saluton, instruisto Ro! Bonvenon! Bonvenon!” ĉiuj turnis al li sian rigardon, kaj li sentis sin honorita. Memore, li instruis nur du aŭ tri lecionojn pri alfabeto de Esperanto, kiam li prenis Esperanto-kurson kun tiom da junuloj, vidinte tre fuŝan prononcon precipe je la langopinta konsonanto R netremebla de alia kursgvidanto. Li stariĝis kaj bele prononcis la konsonanton R. Li povas bele ludi la prononcon, ĉar la rusa lingvo estis devige lernita, kiam li studis en universistato, ankaŭ lia instruisto de la rusa lingvo venis de Sovetunio!

“Instruisto Ro, Bonvenon al nia fotoeksponejo, mi petas!” refoje ĉe li aperis Gaja.

“Aĥ...” Li ankoraŭ restas en la memoro.

“...rigardu tiun foton...” mire diris Gaja “...tiam instruisto Ro estis tiel juna kaj belaspekta!”

Li alrigardis kaj vidis la foton, ke li staris meze inter junuloj eĉ knaboj, kaj kunportis nigrokadrajn okulvitrojn mienante pripensema kompare kun tiuj naivaj junuletoj. Jes, tiam li jam estis mezaĝa, kaj utopiaĝo ne interesas

lin. Strange ĝis nun li ne scias, kial lin allogis Esperanto-kurso, kaj eĉ instruis la alfabeton en la kurso. Malgraŭ tio la malnova foto notis lian vivspuron iam renkontiĝi kun Esperanto.

“Instruisto Ro, Jen estas gasto el Siano. Jen estas gasto el Dandono. Jen estas gasto el ...” Gaja ĝentile konigas al li gastojn el aliaj urboj.

“Mi tre honore konatiĝas kun Vi, estimata instruisto Ro...” ĝentile salutas la gastojn el aliaj urboj, tenante lian manon.

Li ankaŭ sinjore tenas manon post mano, ridete al la gastoj. Fakte, li ne povas kompreni la ĝentilan frazon, kvankam li povas diveni ilian sinprezenton. Esperanto estas fremda al li, ĉar en sia hejmo li eĉ ne povas trovi iun ajn libron de Esperanto. Antaŭ kelkaj tagoj, kiam liaj alfabetaj lernintoj Gaja kaj aliaj vizitis lian loĝejon, invitinte lian ĉeeston momere al tridekjara datreveno de Esperanto-movado en sia urbo Anjon, li hezitis eĉ rifuzis la inviton, konsiderinte sian maljunecon kaj alfabetan nivelon je la lingvo. Finfine, li akceptis la inviton, ĉar al li plaĉas sincera invito kun vera estimo al lia personeco, kaj ŝajnis ke li rehavis tian senton, kiam li fiere ekstariĝis, belpronocante la langotremajn konsonanton R antaŭ tiuj lernintoj.

Nun li konscias, ke li ne devas ĉeesti ĉi tiun datrevenon kunvenon, precipe kiel grava invitito, ĉar li ne havas socian altrangon, kaj li estas intruisto ĝuste pensiita instruisto. Lia instruisteco je Esperanto estas ridinda antaŭ la gastoj el aliaj urboj, eĉ antaŭ la lernintoj kiel Gaja kaj aliaj, kiuj de jaro al jaro sin okupas pri Esperanto ĝis hodiaŭ.

Dum lia meditado malfermiĝis la kunveno. Gaja kiel animatorino invitis gravulojn kaj gastojn doni salutadon, laŭ la vico ankaŭ lia salutado. Li ne volas vice fari salutadon sugestinte per mansvingo sen voĉo, ĉar li ne povas elparoli eĉ unu frazon en Esperanto. Li ne volas meti sin en embaraso sur la saluta podio.

Sekve, okazas unua prelego en Esperanto. Li sentas sin analfabeta antaŭ la prelegado. Iom post iom li sentas sian langon senmova eĉ ne kapabla por lerte prononci la konsonanton R. Li jam ne povas rehavi fieran memoron de sia belludado per R antaŭ tiuj junetaj kursanoj, kvankam fakte tiam li ankaŭ estis alfabeta kursano, tamen aliaj nomis lin instruisto, ĉar li povas

prononci la langotremman konsonanton R. Nun li sentas sian restadon senvalora. Li decidas foriri de la kunveno.

Finfine finiĝis la unua prelego. Li stariĝis kaj retrovis la pasintan senton. Li senhezite iris al la podio, kaj laŭte alvokas “ Mi proponas, ke ni ĉiuj stariĝu!”.

Tuj silentiĝas ĉiuj ĉeestantoj, kiuj ne komprenas, kio okazas ĉe tiu ĉi maljunulo, Esperanto-instruisto titolita de lokaj esperantistoj. Okaze de la silenta momento li refoje laŭte alvokas “Mi proponas, ke ni ĉiuj kapkline salutu al Zamenhof, por danki lian kreadon de Esperanto”. Malgraŭ reago de la ĉeestantoj li sin turnis al Zamenhofa portreto sur la podia ekrano, kaj kapkline eksaluti al Zamenhof. Okaze, ĉiuj ĉeestantoj senkonscie stariĝas kaj ankaŭ kapkline salutas al Zamenhof...

Post la salutado li sentas sin liberiĝa for de Esperanto. Li ne rigardis al aliaj, eĉ liaj lernintoj, kaj flanke iris al elira pordo apud la podio, kaj kapleve kaj piedfirme eliris de la pordo. Ĉiuj gapis, ankaŭ lia lernantino Gaja!

Mia Esperanta Vojo

Cheng Yinhua

Tempo rapide flugas! Jam pli ol dudek jarojn forpasis ekde mi eklerni Esperanton en koresponda kurso de Guangzhou-a Esperanto-Asocio. Dum mia vojo al Esperantujo, mi tre feliĉe renkontis varmkorajn esperantistojn. Tiam mi eklernis Esperanton, kiam mi lernis meteologion en Nanchang de Jiangxi-provinco. De la revuo “El Popola Ĉinio” mi legis artikolon verkitan de profesorino Gu Jianhua en Jiangxi-a Instituto de Ĉina Tradicia Medicino. Do mi ekkorespondis kun ŝi Esperante. Ĉar mia lernejo estis tiam fore de urbo-centro, korespondado estis la ĉefa maniero inter ni. Ni korespondis ĉiumonate, eĉ ĉiusemajne. Kompreneble, kiel komencinto de Esperanto, miaj leteroj estis ankaŭ miaj Esperantaj ekzercaĵoj. Profesorino Gu korektis

ilin vorto-post-vorte por mi. Ŝi multe rapidigis min ĉe mia ekirado al Esperantujo.

Kiam mia unua Esperanta artikolo aperis en la revuo “La Mondo”-tiam monata organo de Ĉina Esperanto-Ligo, mi ricevis neatendite leteron

de sinjoro Zhu Mingyi. Li en letero varme kuraĝigis min skribi ofte en Esperanto. Tiam mi publikigis tri Esperantajn artikolojn en “La Mondo”, kaj ofte partoprenis ĝiajn “Tradukaj Konkursoj”.

Fininte mian meteorologian lernadon en Jiangxi, mi revenis kaj eklaboris en Zhejiang-provinco. Kiam mi oficevojaĝis al Hangzhou, la ĉefurbo de Zhejiang, mi vizitis sinjoron Li Zhongmin, tiaman sekretario de Zhejiang-a Esperanta Asocio. Li varme akceptis min en sia oficejo ĉe Renhe-Strato(仁和路). Li sincere konigis al mi la veran staton de Esperanta Movado en Zhejiang. Je la adiaŭo li pruntedonis al mi kelkajn Esperantajn librojn kun kuraĝigo kaj espero al mi.

Pro iuj kialoj malfacile klarigeblaj, mi iam ĉesigis mian Esperantan lernadon. La forta impreso estis la ĉeso de papera “El Popola Ĉinio” en la jaro 2000. Mi ekabonis la paperan revuon, kiam mi eklernis Esperanton. Ĝi montris al mi la facilecon, la utilecon, la belecon,...de Esperanto.

En 2018, sinjoro Trezoro Huang Yinbao alvokis ĉinajn esperantistojn fariĝi dumviva membro de UEA. De Wechat(微信) mi legis vortojn de sinjoro Li Zhongmin, montrantaj ekscititan korvoĉon de veterana esperantisto. Mia entuziasmo varmigis de sinjoro Li. Mi, pli juna ol li, ankaŭ devas kaj povas fari ion por nia Esperanta Movado.

POR KOMENCANTOJ

Li Weilun

En necesejo

Dum vojaĝo en iu loko oni devas pagi dudek fenojn por eniri necesejon. Iu sinjoro havas nur dek fenojn kaj demandas: ” Ĉu mi povus urini duone?”

Manĝi akvomelonon

Iu riĉulo invitis siajn amikojn manĝi akvomelonon. Venis ankaŭ Afanti. La riĉulo ĵetis ŝelojn al Afanti kaj diris: “Rigardu, kiel manĝema estas Afanti! Li manĝis multajn pecojn da akvomelono.” Afanti diris: “Vi estas pli manĝema ol mi. Vi formanĝis eĉ ĉiujn ŝelojn. ”

Razi brovojn

Afanti tondis la harojn al iu riĉulo kaj demandis: ” Ĉu vi volas havi la brovojn?” La riĉulo respondis: “ Jes.” Afanti razis la brovojn kaj donis ilin al la riĉulo, dirante: ” Jen viaj brovoj.” Alifoje Afanti tondis la harojn al tiu riĉulo kaj demandis: ” Ĉu vi volas havi la brovojn?” La riĉulo diris: ” Ne.” Afanti razis la brovojn kaj ĵetis ilin al la planko.

Blinduloj palpas elefanton

Kvar blinduloj palpas elefanton. La unua blindulo palpas ĝian korpon kaj diras: ” Elefanto similas al muro.” La dua palpas ĝian piedon kaj diras: ” Elefanto similas al kolono.” La tria palpas ĝian orejon kaj diras: ” Elefanto similas al granda ventumilo.” La kvara palpas ĝian rostron kaj diras: ” Elefanto similas al dika serpento.” Kiu pravas?

Mensogema knaboŝafpaŝtisto

Iu knabo paŝtis ŝafojn sur monto ĉiutage. Foje li kriis: “Lupoj! Venas lupoj! “ Vilaĝanoj alkuris por helpi lin. Sed neniu lupo estis. Ili estis trompitaj kaj la knabo ridegis. Tio okazis kelkfoje. Iutage venis lupoj. La knabo kriegis. Neniu kreis lin. La lupoj formangis liajn ŝafojn.

Lupo kaj ŝafido

Ŝafido iras al rivereto por trinki akvon.

Nun lupo venas al ĝi kaj krias:

"Vi malpurigis mian akvon!"

"Kiel mi povas? Vi trinkis supre, mi malsupre ..."

"Vi insultis min antaŭ unu jaro kaj du monatoj!"

"Tiam la patrino ne naskis ankoraŭ min."

"Via patro min insultis!" La lupo kaptas la ŝafidon kaj manĝas ĝin.

Muso kaj kato

Musino promenis kun siaj musetoj kaj renkontis katon. La musetoj ektimis. La musino konsolis ilin:” Ne timu!” La musino imitis bojon de hundo. La kato forkuris. La musino diris:” Ĉu vi vidis kiel grave estas lerni fremdan lingvon?”

Naskiĝtago

La avo diris al sia nepo:”Hodiaŭ estas mia naskiĝtago.” La knabo demandis:”Kio estas naskiĝtago?” La avo respondis:” Ĝi estas tago, en kiu mi naskiĝis” La nepo miris: ”Kiel vi fariĝis tiel maljuna, se vi naskiĝis hodiaŭ?”

Inter geedzoj

Petro revenis hejmen kaj vidis, ke la domo estas malpura. Li demandis sian edzinon: “ Kial vi ne purigis la domon?” La edzino respondis:” Se mi purigus la domon hodiaŭ, morgaŭ ĝi fariĝos malpura.” Petro nenion diris kaj preparis manĝon. Li mem manĝis . La edzino demandis:” Kial mi ne havas manĝon? ” Petro respondis:” Kial vi devas manĝi? Se vi manĝus hodiaŭ, morgaŭ vi denove estos malsata.”

Jana rigardas piedpilkan matĉon

Jana neniam vidis piedpilkan matĉon. Ŝia frato foje invitis ŝin iri kun li en la stadionon rigardi piedpilkan matĉon. Post la matĉo la frato demandis, ĉu plaĉis al ŝi la matĉo. Jana respondis:” Tre plaĉis al mi ĉio, sed nur tion mi ne povis kompreni, kial oni donis al 22 homoj nur unu pilkon. Ĉu oni ne povus doni al ĉiuj po unu, ke ili povu trankvile ludi? ”

Leporo

Du ĉasistoj renkontis leporon. Ili komencis diskuti. Unu diris: ” Mi volas stufi ĝin.” La alia diris: ” Rostita leporo estas pli bongusta.” Dum ilia diskutado la leporo jam forkuris.

Deziro de edzino

Edzino preĝas ĉiutage al Dio, por ke ŝia edzo fariĝu honesta homo. Post kelkaj monatoj la homo mortis, kaj la vidvino, antaŭ la Dio, diras: “ Dankegon, Dio mia! Vi faris ankoraŭ pli ol mi petas de vi.”

Vilho Setälä [Finnlando]

Kikino al forĝisto:

“Forĝisto, bona, bela,

donu tuj hakilon!

Hakilon volas pino,

donos ĝi branĉetojn,

Ilin mi al stalo,

la stalo donos sterkon,

la sterkon mi al kampo,

la kampo donos grenon,

mi ĝin al muelilo,

ĝi donos la farunon,

farunon pork’ ricevos,

ĝi donos al mi harojn;

ŝuist’ bezonas harojn’

li donos al mi ŝuojn,

al knabin’ mi ŝuojn,

ŝi donos al mi laĉojn,

ilin mi al viro,

li donacos kuvon,

mi ĝin al la puto,
la puto donos akvon.”
“Mi ne donos, mi ne donos,
se vi ne donos feron.”

Kokino al Svedio,
ricevis tie feron,
ŝi feron al forĝisto,
hakilon li tuj donis,
hakilon ŝi al pino,
la pino tuj branĉetojn,
branĉetojn ŝi al stalo,
la stalo donis sterkon,
kokin' al kampo sterkon,
la kampo donis grenon,
al muelejo grenon,
de tie ŝi farunon,
kokino ĝin al porko,
la porko donis harojn,
ŝi tiujn al ŝuisto,
ĉi tiu donis ŝuojn,
la ŝuojn al knabino,
ŝi donis tuj la lanĉojn,
la lanĉojn al servisto,
li donacis kuvon,
kun kuvo ŝi al puto,
la puto donis akvon.
La akvon al banejo
Sed dume mortis koko. (Fino)

Nebakita biskvit-frukta kuko

Tre facila kaj bongusta kuko, kiu ne bezonas kuiriĝi. Ĝi devas ripozi dum kelkaj horoj en fridujo, do ideale estas fari ĝin vespere por la sekva tago.

Ingrediencoj por 8 personoj (konvertilo)

- 300 aŭ 350 g da longaj biskvitoj
- 200 ml da grasa laktokremo (mi aĉetis kremon specialan “por batado”)
- Fruktoj laŭ gusto: mi ĉiam uzas unu bananon kaj diversajn fruktojn laŭ tio, kion mi trovas: freŝajn frambojn kaj mirtelojn (kiel en la ĉefa foto), freŝajn aŭ ladskatolajn fragojn, persikojn, abrikotojn, pirojn aŭ eĉ mandarinojn, kiel en la fotoj de la preparado.
- Likvaĵo por trempi la biskvitojn: eblas uzi la siropon de la fruktoj (se vi uzas fruktojn el ladskatolo), aŭ alian siropon (ekzemple ĉerizan). Ĉiukaze aldonu ankaŭ akvon.
- Granda plasta bovlo

Preparado

Paŝo 1 Batu la laktokremon per miksililo, ĝis ĝi fariĝos ŝaŭma.

Paŝo 2 Trempu biskvitojn kelkajn sekundojn. Ili devas moliĝi, sed ne disrompiĝi poste.

Paŝo 3 Kuŝigu malsekajn biskvitojn sur la fundon de la bovlo kaj starigu aliajn laŭ la randoj.

Paŝo 4 Aldonu tavolon da fruktoj.

Paŝo 5 Aldonu tavolon da batita kremo.

Paŝo 6 Aldonu tavolon da trempitaj biskvitoj.

Paŝo 7 Rekomencu: tavolon da fruktoj, tavolon da batita kremo kaj lastan tavolon da biskvitoj.

Paŝo 8 Kuŝigu teleron sur la bovlon kaj metu ĝin en fridujon.

Por servi la kukon, necesas simple turni ĝin kaj delikate forpreni la bovlon. (de Mutusen, Francio)

高举绿星旗帜 继续努力奋进

——写在世界语创始人柴门霍夫诞辰 160 周年之际

孔 雷

今年 12 月 15 日是世界语创始人柴门霍夫博士诞辰 160 周年。自从他 1887 年以“希望者”名义发表了世界语《第一书》以来，全球国际世界语大会已经开到了 104 届，大会内外各国世界语者同操一种语言友好交流，树立了世界各族人民大团结的典范。在今年深秋举行的第 13 届全国世界语大会上，与会者围绕“中国世界语者的初心和使命”

的大会主题进行了热烈讨论。正逢“构建人类命运共同体”成为当今世界新时代潮流的时候，我们每个怀着一颗真诚“绿心”的世界语者纪念柴门霍夫诞辰，铭记大师希望通过一种“世界语”建设人类互相友爱的世界大家庭的初心夙愿，团结一致共同为“构建人类命运共同体”而努力奋斗，是非常有意义的。

柴门霍夫的一生，是平凡伟大的一生。童年时期，他就生活在民族杂居的比亚韦斯托克，民族之间因语言不通互相争斗，给他幼小的心灵留下了难忘的印记；青年时期，他立志创造一种国际辅助语，以消除民族之间的仇恨，促进各民族和睦相处；经过长期不懈努力，他克服重重困难，终于成功创立了世界语，为人类友爱大家庭提供了一个方便交流的国际共同语言。今天，我们纪念这位世界文化名人，不仅仅是缅怀纪念大师、歌颂丰功伟绩，更应该是不忘初心、继续努力。值得我们庆幸的是，如今的世界语已经成长为一种活的“国际普通话”，为中国方案“构建人类命运共同体”解决全球性难题，提供了世界范围内的理想的国际通用语。毫无疑问，“人类命运共同体”需要一种使人心互相接近的充满内在崇高理想的共同语，以利构建这个美好愿望的实现，而世界语完全具备人类命运共同体的交际语言功能。

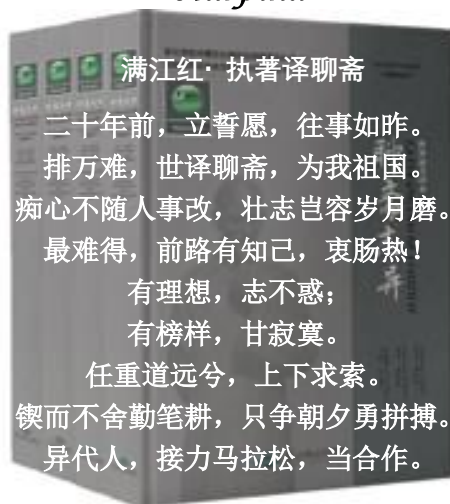
大家一定记得，三年前我们河南世界语者联盟在豫北新乡举行了首届河南世界语者大会，展示了河南世界语的力量；大家表示要学习柴门霍夫的仁爱和奉献精神，同时宣言：我们河南世界语者要联合起来，携手并肩共同为我们的事业努力奋斗。何谓“联盟”？在互联网的新时代，我们世界语者共同走到一起即是最好的诠释，这就是“河南世界语者联合起来”。不忘初心，牢记使命，坚持学习，团结发展，这是我们河南大省的世界语者应有的担当。同志们，为促进河南世界语运动的可持续发展，让我们高举绿星旗帜，继续努力奋进！

祝同志们世界语者节日快乐！

世译《聊斋》，一部生命史诗

Harpina

——胡国柱 写于 1994 年 3 月 20 日

胡国柱老师在文革中冒险学习与研究世界语，并决心翻译中国最难译的《聊斋》（中国的长篇之王是《红楼梦》，短篇之王是《聊斋》）。译《聊斋》的工程是二次翻译，先译古汉语，再译成世界语，夜以继日、废寝忘食，乃反复修改，参考多种文字译作，精益求精，几次病倒，胃切除了五分之四，牙齿全部脱落，最后得肾衰竭，靠二天一次的透析维持生命，多次中断呼吸被抢救回来，就是在这种情况下仍在为出版全译本写前言，参加悦读会。

胡国柱老师立志将用世界语翻译《聊斋志异》，始于 20 世纪 70 年代，经过 20 年的“锲而不舍勤笔耕”，到 1994 年 3 月 20 日，他的《聊斋志异》世界语文稿初步完成。

《聊斋志异》翻译为世界语，译者要具备“三好”本领，即中文要好，古汉语知识要精通；外文要好，世界语要有再现原作风貌的功力，再通晓其他的外语，便于吸收借鉴；专业要好，译者要精通“聊学”和“蒲学”。

胡国柱老师翻译《聊斋志异》，注重质量，为自己提出“六字”要求：

1. 准：对中文原文的选择，要版本求善。
2. 透：对原文的理解要透彻。
3. 信：译文的表达要“信、达、雅”（即忠实、通顺、优美），能再现原作风貌。
4. 全：一册在手，有如小百科全书。
5. 丰：如翻译札记、译事心得、学术论文等。
6. 精：对未来出版物形式外观的期望为装帧精美，赏心悦目。

胡国柱老师翻译《聊斋志异》经历了四个阶段：

1. 试译：从 1971 年起先选零星的短篇练笔。如《戏术》、《刁姓》、《狐入瓶》等。这个练笔过程很长，持续了十多年之久。

2. 任译：从 1985 年起，随心所好，选自己感兴趣而又力所能及的译出。

3. 选译：从 1990 年起，胡老师已经有一个选目计划，译时只译入选篇目如《促织》、《梦狼》、《崂山道士》等。

4. 全译：从 1991 年开始，按顺序从第一卷第一个故事起，做全文世界语翻译，攻克了古汉语文献中的诸多难点。

1992 年，胡国柱、石成泰和林力源三位世界语者参加了青岛世界语大会之后，赴淄博参观了蒲松龄故居（蒲松龄纪念馆）。当他们发现名著《聊斋志异》还无世界语版本时，胡国柱老师便许下宏愿，助力《聊斋志异》世界语译本早日问世。

在全国世界语朋友，特别是王崇芳、毛自赋等世界语者的关心和支持下，经过 20 多年锲而不舍的努力，1995 年，胡国柱老师翻译的《聊斋志异》世界语全译文稿已跃然纸上。在枣庄学院的支持下，2019 年春《聊斋志异》世界语全译版终于得以出版。

2019 年 5 月 26 日~27 日，为庆祝《聊斋志异》世界语译本的问世，在黄石举办了“湖北省世界语协会成立四十周年纪念会”暨“胡国柱世界语全译本《聊斋志异》悦读会”活动。

会后，受胡国柱老师委托，中华全国世界语协会监事林力源、黄石市世界语协会会长胡凤声和我一起，带着有胡国柱老师亲笔题词的《聊斋志异》世界语全译本，前往淄博蒲松龄故居（蒲松龄纪念馆）

赠书。当时，蒲松龄纪念馆副馆长杜朝阳先生对我们的一行深表感谢，并出席了《聊斋志异》世界语全译本捐赠仪式。中华全国世界语协会理事林力源将两套《聊斋志异》世界语全译本赠与蒲松龄纪念馆，黄石市世界语协会会长胡凤声将《Pri la tradukado de Strangaĵoj de Liaozhai》（有关世译《聊斋志异》文件汇编）赠与蒲松龄纪念馆。

目前，在蒲松龄故居，《聊斋志异》的译作有英语、法语、俄语、日语、韩语、匈牙利语、泰米尔语、捷克语、意大利语、世界语 10 个版本。其中，胡国柱老师的世界语全译本内容最全，翻译了十二卷 496 个故事。

《聊斋志异》是胡老师用生命诠释出来的，换句话说，这是胡老师世界语生涯的生命史诗。

2019 年 7 月 4 日

在贝加尔湖畔特色木屋酒店

读世界语《第一书》有感

李忠民

经过三个月众人的齐心协力，终于将 132 年前柴门霍夫博士创立的 Esperanto 语奠基之作世界语《第一书》搞出了一个“中文版”。

编译这本小册子的过程是对世界语创立的初心和创始者奉献精神的学习过程，因而触感甚多：

一、首先，小册子书名为“Lingvo Internacia”（国际语），而不是“Unua Libro”，因为他在出这本小册子时，还没有来得及考虑一年后会再出一本

“Dua Libro de la Lingvo Internacia”。他将自己的语言方案取

名为“Lingvo Internacia”(国际语),而不是“Monda Lingvo”(世界语),这与创始者的初心有关。它仅仅希望能给世界各民族提供一种“全球通用语言”,而不是替代和统一全人类的语言。小册子中无一处提及要用新的国际语来替代民族语,恰恰强调希望大家都要学好两种语言——母语和“国际语”。这有力地回答了一些不了解 Esperanto 运动宗旨的人们的攻击和嘲笑。

十分遗憾的是,至今全只有中国对 Esperanto 的中文翻译是“世界语”。仅此,为了向圈子外的人们释疑,往往需要额外费多少口舌!

二、小册子封面都有一句柴氏名言:“一种语言要成为国际通用语言仅仅这样称呼它是不够的。”作为一种“国际语”的创始人,柴氏十分清楚最最重要的不是语言本身取个什么名称,打个什么旗号,而是语言的实践!语言只有真正在社会生活中“用”起来,才有生命力!用得越多,生命力也越强。小册子中收录了当时仅仅他一个人能读、写的语言写成的几段短文和小诗,他深信一个实际行动比一打口号更有说服力。

小册子中甚至主张可以试着向根本不了解“国际语”的人们使用“国际语”去交流,在这个尝试过程中宣传和推广 Esperanto。

反观中国的世界语运动现状,口头上热爱它的人不少,真正在使用的人却不多。这种现状不改变,如何谈得上发展?

三、翻开小册子的扉页,有作者的声明:“(我的)国际语同每一种民族语一样,是社会的公正财产,作者永远放弃对它的一切个人权利”。

虽然为了创建一种可行的国际通用语方案,柴大师是“把生命中最美好的年华都献给了这一伟大事业……耗去了大量的时间和健康”,但他并未指望以此谋取个人的物质利益和名誉地位。小册子从头到尾甚至没有出现“柴门霍夫”的真实姓名。小册子的作者署名是 D-ro Esperanto (“希望者”博士)。

Esperanto 语创始者为实现“全人类兄弟般情意基础上团结”为目标的无私奉献精神,永远是推动世界语运动前进的动力!

四、创建一种切实可行的国际通用语言之艰难和不易。其实生活在这个星球上的每一个人都会经历与外国人语言不通而带来的烦恼,也内心都期望有一种全球通用语言能打破不同语言难以交流这一障

碍的渴望，但要真正创立一种这样的通用语，其艰难不是那么容易克服的。有语言本身设计的是否合理问题，也有如何克服人们的心理障碍的社会因素。为此目标，近一二百年来直至今日，不断有人推出各种方案，却总是“昙花一现”，或者甚至没有听到个响声，泡沫就消失了。

一百多年过去了，经过实践检验，最成功的国际语方案仍非柴门霍夫博士创始的 *Esperanto* 语莫属。小册子中科学地分析了其他方案之所以失败的原因，介绍了他的方案的优点和特点。这些分析如今读来依然令人信服，也不能不佩服柴门霍夫天才的创造，他在方案中对语言设计的精妙。

五、对于他的“国际语”推广工作采用了特殊的思路——“全球调查”，以民意测验的方法推广他的语言方案。“民意调查”中采用了一种巧妙的手法，即仅仅要求人们表个态度，“承诺学习 *Esperanto* 博士所提议的国际语，如果有 1,000 万人也公开作出同样承诺的话”。这种做法至今对于世界语的宣传和推广仍然有着可借鉴的现实意义。

在他的“国际语”刚与公众见面时，他没有办培训班，而后写过教材和许多用“国际语”写作和翻译的文章，世界语推广无需搞运动，培养懂世界语的新人关键是要引起别人的学习兴趣。

一年后，他收到的“民间调查”其中有许多表示愿意“senkondiĉe”（无条件地）开始学习他的“国际语”。也就是这本小册子开始，造就了一大批早期的优秀世界语先驱者。

六、主张“国际语”宜简不宜繁。在小册子中最后附有一页纸的《“国际语”-民族语对照基本词汇表》，仅仅只有 918 个词根。在 *Esperanto* 初创期，他和许多早期杰出的先驱者都尽可以使用基本词汇加上词缀灵活搭配的特点，写了大量的世界语著作和译作，这种语言文字风格值得继承和发扬。

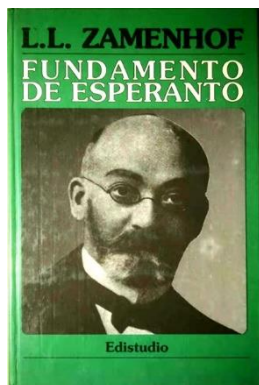
Esperanto 语言水平的高低并不完全在于背诵词汇的多少，而更在乎于对基本词汇和词缀的掌控和应用能力。如果抛弃这一特点和风格，随心所欲地大量引入“外来词”，最终又会重新将 *Esperanto* 的易学性葬送的。

书籍节

绿川英子

一年有许多纪念日，人们会以各种各样的方式来纪念。兴奋、高兴和忧愁、喧哗之后，这些日子就会逝去而不留下任何痕迹。至多也就是在来年又出现在我们面前。

世界语者的纪念日则是另外一番景象。我们何时何地只是例行而习惯地庆祝过柴门霍夫生日？为了赋予更加具体的意义，人们将这一天也定为“书籍节”，其倡议者是匈牙利世界语作家巴基。其目的是：**在值得纪念的12月15日，每个世界语者至少买一本世界语书籍，以增加自己的阅读资料，同时也为世界语的出版加油。**

这是对的，因为世界语仍然是一个完全非盈利的运动，我们每个人都肩负着尽力繁荣世界语出版的责任。别忘了，买一本书不仅对个人有益，对世界语自身也同样有益。

世界语问世已经半个多世纪了，其文学著作早已逾万。虽然这些著作许多我们都无法买到，甚至都无法见到，但在我们心中切记这样一个事实：寄到世界各地的这些大量的世界语物品不是出自商人和企业家之手，而是出自那些不精于赚钱的世界语者之手。世界语之所以牢固地立足于世，如果没有这些财富，它也不可能享有今天的地位。任何运动都需要自己的出版物，特别是世界语运动。

在中国，过去由于各种社会原因，世界语出版滞后，现在尽管因为战争原因存在许多困难，但出版事业却一直在前进。这项事业不只是几个同志在关心着它，每一个世界语者都在对其未来负责。

12月15日书籍节即将来临，请为你，为了世界语运动至少买一本书吧！在大师诞生之日，如果你再给好友送上一份他所喜爱的绿色礼物，不是一件很高兴的事吗？（雪松 译）

——原载1943年9月号《世界语教学》

欢迎网购世界语工作室出版书刊

<http://shop.kongfz.com/41603>

鸬鹚天·新乡市太阳村授课有感

王宝生

2019年10月13日下午，新乡市世界语协会一行五人到新乡市太阳村给孩子们讲授世界语课程，孩子们学习很认真。结束后，心中感慨良多，赋诗一首。

金桂飘香九月黄，
太阳村内现红装。
院庭相见微微笑，
雅室端装授课忙。
希望在，语飞扬，
腔圆字正气铿锵。
甘霖润物丝丝意，
尽在真心热血肠。

河南世界语运动纪事（续）

1985 年

1 月 1 日，商丘市世界语协会成立。田慧敏任理事长。

2 月，《Juna Esperantisto》（青年世界语者）第一期在郑州出版（总第 3 期）。

3 月 1 日，郑州新老世界语者在郑州炮校聚会，张文祥同志介绍了省世协筹建情况。同月 6 日至 7 日，新乡世协筹在市计量所门前开展世界语咨询活动。同月 17 日，鹤壁市举办首届世界语班，有 90 多名学员参加学习。28 日，新乡师范专科学校举办世界语班，参加学习的师生有 80 多人，由王晓驹任教。洛阳世协举办世界语班，学员 100 多人。

4 月 5 日，鹤壁市世界语班刊《初学者》（KOMENCANTO）第一期出版。同月 11 日，洛阳师专世界语学会成立。21 日，洛阳建材专科学校世界语学会成立。同月 30 日，河南世协（筹）在郑州炮校再次召开筹备工作会议，卢成之、张文祥、张昊光、夏瀚东、马凤波、田巍、董大群、辛友福、孔雷等参加会议，讨论研究理事会名单及分工。郑州《Juna Esperantisto》第 2 期（总第 4 期）出版。

5 月 1 日，郑州、新乡、鹤壁三市的 70 多名世界语者在郑州黄河游览区举行联欢会。同日，信阳大别山世界语筹备小组成立。5 日，洛阳师专和建专的世界语者召开联谊会。郑州《Juna Esperantisto》第 3 期（总第 5 期）出版。洛阳《希望》第 3 期出版。同月 26 日，鹤壁市世界语协会正式成立，丁志兴、彭大宗、索建春等任正副理事长。

6 月 2 日，洛阳世协、洛阳师专和建专世界语学会在洛阳建专礼堂共同联欢。同月 16 日，新乡市世界语协会成立，张彬、韩道翥等任正副理事长。

7 月 22 日，郑州青年世协筹开办世界语班。同日，省世协筹举办世界语口语集训班，学员来自郑州、洛阳、商丘、新乡、许昌、平顶山等市县。

8 月 23 日至 29 日，河南世界语代表团参加了第一届中国世界语

大会，代表团成员有：张晁光、苏秉钧、卢成之、郭喜照、卞志滢、孔雷、王晓驹、薛新民、李青。

9月7日，郑州市青年世界语协会成立。武军、孔雷、马海滨任正副理事长。这是河南建立的第一家市级青年世界语组织。同月，洛阳世协刊《Verda Peonio》(绿牡丹，前身是《希望》)第4期出版。同月28日，河南世界语协会正式成立，张桁、邹荷辉、张晁光、张文祥、卡志滢等任正副理事长，秘书长：苏秉钧，副秘书长：陈正军、郭喜照、韩道翥、李青、魏玉秀。同日，中国世界语刊授学校河南分校、新乡分校成立。

10月，河南中医学院开办的药学职业班设一年制世界语课程，学员76人，由张晁光教授。同月，郑州《Juna Esperantisto》第4、5期(总第6、7期)合刊出版。同月，信阳地区第一期世界语入门班在信阳县印刷厂开办，25人参加学习。

12月1日，洛阳世协举办世界语知识竞赛。同月，洛阳世协编印的《绿牡丹》第5期(总第6期出版)。新乡世协编印的《希望之乡》第3期出版。同月，郑州、洛阳、新乡等地省市世界语组织纷纷举行纪念柴门霍夫诞辰126周年活动。15日，省世协、郑青世协在河南中医学院举行柴门霍夫节庆祝活动，省世协理事长张晁光用世界语介绍了柴门霍夫博士事迹。

1986年

1月15日，焦作市世界语协会成立，陈绍井、赵福林、高全德任正副理事长。同月22日，新乡世协为老山前线英模休养员举办世界语班，王晓驹任教。26日，在高炮学校召开了郑州市世界语协会筹备会议，张晁光、张文祥、卡志滢、郭喜照、辛友福、孔雷、马海滨等参加会议。

2月中旬，中国世界语刊授学校河南分校开学，首期学员300余名。

3月，平顶山舞钢区水利局世界语学习小组成立。

5月9日，平顶山市舞钢区世界语协会成立。

6月9日，郑州青年世协举办世界语专题讲座。同月，信阳县青年世界语协会筹备组在县团委的支持下成立；信阳某部史玉亭自学世界语成才，被所在部队树为“军地两用人才标兵”。

7月13日,信阳县青年世协(筹)在信阳工人文化宫举办世界语咨询活动。

7月26日至8月2日,郑州世界语者张晃光、张文祥、田崴等参加在北京举行的第71届国际世界语大会。

8月1日,信阳县青年世协(筹)同时在信阳市工人文化宫和县工人俱乐部23个宣传栏内举办世界语特刊。信阳世界语班开课。2日,南阳地区世界语协会成立。10日,信阳县青年世协(筹)创办《山风》油印刊物。同月24日,郑州市世界语协会成立,理事长:张晃光,副理事长:张文祥、卡志滢、郭喜照,秘书长:常广林,副秘书长:辛友福、孔雷。

9月21日,信阳县青年世界语协会成立,省世协理事长张晃光等应邀出席祝贺。同月24日,郑州世协世界语班在国棉四厂子弟中学举行开班典礼,省世协张晃光、张文祥等出席祝贺。

10月,信阳商城县张雪松经卢剑波教授推荐,进入安徽世界语专科学校为函授生举办的三个月制面授班学习。

11月,郑州世界语者孔雷荣获市职工自学成才奖。

12月中旬,安阳世界语小组组织了丰富的文艺节目纪念柴门霍夫诞辰127周年。同月,郑州孔雷荣获团市委授予的“夺七五首功青年突击手”称号。同月28日,安徽世界语专科学校聘任商城县张雪松为函授辅导教师。

1987年

3月中旬,鹤壁市世界语协会在市教育学院开办世界语讲习班,学员90余人。

4月30日,焦作市世界语协会与共青团焦作市委等单位联合举办了联谊晚会,与会的领导、干部、青年共约250人,当地新闻单位20多名记者到会采访并作了报道。

4月《世界语教学》(中国报道社编)结业专号刊登了三幅郑州、新乡、开封(辅导站、分校学员)世运照片。

5月7日,《焦作日报》刊登了《世界语在焦作》的文章。

6月,《世界》杂志刊发新乡吴庆昌同志的文章《怎样推广世界语》。

7月,郑州常广林同志参加了第72届国际世界语大会。同月14

日，南阳地区世协召开世界语诞生百周年庆祝大会。《世界》杂志第7期报道，在全国文教卫生系统单位职称改革中，安阳地区肿瘤医院11名同志参加了世界语晋级考试。另讯，自1986年以来，安阳世界语小组先后办了8期世界语班，学员总计达250人，还有部分学员参加了中国函授学校初级班、进修班学习。同月25日，河南省世协、郑州市世协、郑州青年世协理事代表及特邀代表在河南省科技干部局召开庆祝世界语诞生一百周年座谈会。

8月1日，《焦作矿工报》刊登了《世界语》的文章。16日，《焦作日报》发表了《我市世界语活动形势喜人》的文章。

8月16日至19日，第1届中国青年世界语运动研讨会在郑州召开，来自黑龙江、安徽、河南、四川等9个省的95名青年世界语者（包括一些老同志）就青年世运的现状和前途进行了讨论。大会期间举办了世界语咨询和书刊展销活动。在世界语诞生百周年之际，河南世协、郑州世协、郑州青年世协在省会联合举行座谈会，共庆世界语百周年诞辰。新乡、焦作、舞钢等地也以不同形式举行了世界语百年大庆活动。郑州、新乡两市还分别与当地集邮公司合作发行了世界语百周年纪念封和纪念邮戳。

9月11日，第7期全国高等院校世界语教师进修班在上海外国语学院开学，信阳地区史玉亭、南阳地区朱斌参加了学习。

10月18日，南阳地区世界语协会第二次会员代表大会在该地区群众艺术馆举行。相馥伦当选为理事长。同月，新乡世界语协会和国营134厂工会受科技干部局委托举办了科技世界语班。截止31日，新乡已有19位同志参加了技术职务评定的世界语语种的考试。

11月，郑州卡志滢同志以世界语为第二外语通过考试由副教授晋升为教授。

12月15日，郑州市世界语协会隆重举行欢庆柴门霍夫节，纪念世界语诞生百周年活动。市委宣传部、市社科联、团市委有关方面负责同志参加了庆祝晚会。焦作市世界语协会本年度连续举办了三期世界语班，参加学习的达130多人。舞钢世协更名为平顶山世协。

（待续）

★★ 世运短波

★郑州孔雷自 6 月 1 日至 9 月 25 日在“中原世界语论坛”微信群发表了《钢铁是怎样炼成的》中文译稿第一部里的第一、二章。这是根据索罗门·森斯《Kiel ŝtalo estis hardata》世界语版转译的。

★新乡市世界语协会艺术团于 6 月 26 日, 9 月 1 日, 9 月 7 日进行了多场文艺演出, 并与新乡日报老年记者团、河南富朝集团联合承办了新乡市文联 9 月 30 日主办的“庆祝中华人民共和国成立 70 周年”文艺演出。

★新乡世协从 6 月 30 日开始坚持每周日下午三点到离市区十几公里以外的郎公庙镇固军乡太阳村给孩子们讲授世界语。

★8 月 18 日, 信阳张雪松的世界语工作室出版了柴门霍夫的世界语《第二书》, 并受到世界语者欢迎。这是该书首次在国内出版。

★世界语工作室策划的浅易原创“月读丛书”第一册《Adamo kaj Eva》于 9 月 8 日出版发行。同月 28 日第二册《Paĝoj por Komencantoj》出版。10 月 8 日第三册《Dankon, amiko!》及世界语教学小说《Gerda malaperis!》出版发行。

★10 月 19 日新乡市世界语协会主席团全体成员参加了在新乡市世青国际小学召开的“不忘初心, 牢记使命, 新时代, 新诗乡”新乡本土诗人作品鉴赏暨朗诵会。

★10 月 20 日新乡世协组织全体党员和积极分子参观获嘉全国文明村, 全国民主法治模范村一楼村先进党支部, 学习了党支部书记许福卿几十年来带头治富的先进事迹。

★11 月 28 日枣庄学院世界语博物馆收藏了郑州孔雷捐赠的 45 件世界语物品。

★12 月 6 日世界语工作室出版“月读丛书”第四册《Ili kaptis Elzan!》和第五册《Lasu min paroli pli》。

买新书 上孔网: <http://shop.kongfz.com/41603/>